

Kwartaalbericht Nieuw BW wordt: Nederlands Tijdschrift voor Burgerlijk Recht

De inwerkingtreding van het grootste deel van het NIEUW BW heeft de vraag doen rijzen of de uitgave van Kwartaalbericht Nieuw BW moet worden voortgezet. Redactie en uitgever hebben deze vraag in bevestigende zin beantwoord. Er lijkt een duidelijke plaats weggelegd voor een privaatrechtelijk tijdschrift in ons land. De frequentie van verschijning moet zelfs omhoog naar zes maal per jaar. In verband hiermee is de term Kwartaalbericht losgelaten. Nu ook het nieuwe van het NIEUW BW er af is, was naams-wijziging onontkoombaar. De nieuw gekozen naam – Nederlands Tijdschrift voor Burgerlijk Recht – brengt de nieuwe doelstelling tot uitdrukking. Vooralsnog zet het Nederlands Tijdschrift voor Burgerlijk Recht de lijn van Kwartaalbericht Nieuw BW voort. De rubrieken Wetgeving, Literatuur en Rechtspraak blijven gehandhaafd. De komende tijd hoopt de redactie veel nieuwe rechtspraak te kunnen publiceren.

Redactie en uitgever

Welkom, Nieuw BW/Bij de inwerkingtreding van de Boeken 3, 5 en 6 Nieuw BW

Op 1 januari 1992 treden de Boeken 3, 5 en 6 en enige titels van Boek 7 van het Nieuw Burgerlijk Wetboek in werking. Hiermee is de herziening van ons Burgerlijk Wetboek – eindelijk – tot een einde gebracht. Niet helemaal, want er wacht nog enig wetgevend werk. Daar staat tegenover dat de invoering zich niet tot genoemde boeken beperkt. Ook diverse andere wetten zijn gewijzigd, zonder dat dit steeds door de herziening van het BW geboden was.

De hercodificatie heeft heel wat teweeg gebracht. De belangstelling voor het burgerlijk recht is er ongetwijfeld door gevoed. Veel advocaten, bedrijfsjuristen, notarissen en rechters zijn ervoor terug naar de schoolbanken gegaan. Dit tijdschrift dankt er zijn bestaan aan.

De inwerkingtreding van het NIEUW BW wordt dezer dagen met veel luister gevierd. In Groningen, Den Haag en Nijmegen vinden symposia plaats. Er is een feestelijke bijeenkomst in de Ridderzaal. Een rapsodie is gecomponeerd; een postzegel is uitgegeven. Kwartaalbericht Nieuw BW kon hierbij niet achter blijven. Wij doen dat op de gebruikelijke wijze, met artikelen.

J.H.A. Lokin opent de rij met een opstel getiteld 'Waarin ook een klein volk groot kan zijn'. In deze bijdrage besteedt hij aandacht aan twee kenmerken van het NIEUW BW: het nationale en het professorale karakter. Hij vergelijkt het NIEUW BW op dit punt met de drie eerdere codificaties van burgerlijk recht die ons land heeft gekend. Nu reeds staat volgens schrijver vast dat de totstandkoming van het nieuwste wetboek een interessant studie-object is voor toekomstige rechts-historici.

In enige redactionelen in RM Themis heeft G.H.A. Schut het indertijd opgenomen voor de 'vrijheid van de exegeet' (RM Themis 1987, blz. 265) ten opzichte van met name de Parlementaire geschiedenis van het NIEUW BW. P.C. Kop is in de tweede bijdrage van dit nummer voorzichtiger: laat de rechter zich met bezonnen terughoudendheid opstellen, is zijn aanbeveling. Dat is echter heel iets anders dan legisme, zoals het etiket heet dat met terugwerkende kracht op enige verschijnselen van de vorige eeuw is aangebracht.

W. Mincke is de eerste van vier Limburgse auteurs die aan dit nummer hun medewerking hebben verleend, daarmee benadrukkend dat onze Maas-provincie bij deze codificatie met de rest van Nederland in de pas loopt. Vanuit Duits – en wellicht Europees – perspectief is het nieuwe wetboek van niet te onderschatten betekenis.

Eén van de argumenten die Schut in zijn bovenaangehaalde redactioneel hanteert is dat het parlement wel de tekst, maar niet de toelichting van een regeringsvoorstel aanvaardt. In zijn bijdrage plaatst R. de Winter zelfs vraagtekens bij de aanvaarding van de tekst. Zijn betoog mondt uit in de prikkelende stelling dat rechters die de democratie een warm hart toedragen, zich niet op de wetgeschiedenis beroepen.

In de vorige eeuw werd op college vaak vooral aandacht besteed aan de taalkundige aspecten van het burgerlijk wetboek. Als dat thans opnieuw zou gebeuren, zou er heel wat op college te bespreken zijn. Dat blijkt uit de bijdrage van J. Renkema, die veel op de tekst heeft aan te merken.

In zijn eerder genoemde opstel signaleert De Winter de gedachte dat wetgeving een produkt is. We vinden deze gedachte terug in de bijdrage van G.R. de Groot, die het NIEUW BW zelfs wil exporteren. Om dat te bereiken, is een vertaling noodzakelijk. Een vertaling in het Engels en Frans werd bezorgd door P.P.C. Haanappel en E. Mackaay. Wetenschappelijk gezien acht De Groot, ondanks enige kritiek, het werk van de twee Nederlandse Canadezen zeer verantwoord. In een volgend opstel zetten de twee schrijvers uiteen hoe deze verantwoorde vertaling tot stand kwam.

Ten slotte besteedt onze redacteur G.E. van Maanen, die de aanzet tot dit feestnummer heeft gegeven, aandacht aan de fiuur van Meijers.

E.H. Hondius